

ה"ת 198/06/22 - היתם זועבי, מונתסר זועבי, היא אסעיפאן, מועתז זועבי, מוחמד זועבי, גואנה זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 198-06-22 זועבי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת אפרת רבהון
מבקשים	1. היתם זועבי 2. מונתסר זועבי 3. היא אסעיפאן 4. מועתז זועבי 5. מוחמד זועבי 6. גואנה זועבי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

לפני בקשה להשבת תפוסים, ביטול צו הקפאת נדל"ן ושחרור חשבונות בנק אשר נתפסו על ידי המשיבה מכוח סעיפים 32 ו-34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - **הפסד"פ**) וכן מכוח סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן - **החוק**).

רקע

1. צווי החיפוש והתפיסה הוצאו במסגרת חקירה פלילית רחבת היקף המתנהלת נגד המבקשים 1, 2, 4 ו-5 בני משפחת זועבי, בחשד לביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון, על פקודת מס הכנסה, על חוק המע"מ, על פקודת פשיטת רגל, עבירות מתחום הביטוח הלאומי ועוד. במסגרת החקירה ניתנו צווי חיפוש ותפיסה על ידי בית משפט זה, שמכוחם נתפסו נכסים שונים של המבקשים ובהם נדל"ן; כלי רכב; חשבונות בנק, תכשיטים, סכומי כסף מזומן במטבעות שונים, מתוך כוונה להורות על חילוטם בעתיד ככל שיורשעו החשודים או מי מהם בעבירות המיוחסות להם.

2. המבקשות 3 היא אשתו של המבקש 2 והמבקשת 6 היא בתו של המבקש 4. שתיהן אינן חשודות בפרשה, לטענתן, חלק מן הרכוש שנתפס שייך להן.

3. במסגרת דיוני הארכת המעצר של החשודים נקבע, כי קיים חשד סביר לכך שהמבקשים ביצעו את העבירות
עמוד 1

המיוחסות להם. לטענת המשיבה מדובר בעבירות בהיקף של 55 מיליון ₪, אל מול הרכוש שנתפס המוערך בשווי של כ-2 מיליון ₪ בלבד.

4. המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם צווי החיפוש והתפיסה היו תקינים ותקפים ביחס לרכוש שנתפס וביחס לכל אחד מהמבקשים, וככל שהתשובה לכך שלילית, האם פגמים בצווים מצדיקים שחרור רכוש תפוס.

5. רשימת התפוסים שאותם מבוקש להשיב/לשחרר:

א. רכב מסוג מרצדס שנת ייצור 2018 מ.ר. 555-77-901.

ב. רכב מסוג אאודי שנת ייצור 2016 מ.ר. 26-001-38.

ג. רכב מסוג יגואר שנת ייצור 2016 מ.ר. 88-002-33.

ד. רכב מסוג אאודי שנת ייצור 2010 מ.ר. 52-448-73.

ה. רכב מסוג מרצדס שנת ייצור 2019 מ.ר. 730-07-901.

ו. חשבונות בנק.

ז. שיקים.

ח. טלפונים סלולאריים.

ט. כסף מזומן במטבעות שונים.

י. תכשיטים.

יא. נדל"ן - דירתו של המבקש 4 בנוף הגליל הידועה כגוש 16543 חלקה 108.

6. לטענת המבקשים, הרכב מסוג מרצדס מ.ר. 730-07-901 (להלן - **רכב המרצדס**) שנתפס, שייך למבקשת 3.

7. המבקשת 3 לא עמדה בתשלומי ההלוואה שהועמדה לה לצורך רכישת רכב המרצדס, ובעקבות זאת נפתח נגדה תיק משכון רכב בהוצל"פ שמספרו 518607-05-22 על ידי חברת אי.אר.אן ישראל בע"מ (להלן - **הטוענת לזכות**) המבקשת לממש את הרכב לצורך פירעון ההלוואה שהעמידה למבקשת 3 לרכישתו. בהחלטת רשמת ההוצל"פ מיום 20.5.22 מונה עו"ד תמיר יהלומי ככונס נכסים בתיק.

טענות המבקשים:

עמוד 2

8. המבקשים עותרים להשיב לידם את כל התפוסים וזאת ממספר טעמים, שהמרכזי שבהם הוא טענתם בדבר אי חוקיות צווי החיפוש והתפיסה שהוצאו כנגדם. לטענתם, על גבי הצווים לא צוין חשד לביצוע עבירה או עילה המצדיקה תפיסת רכוש בשווי.

9. עוד טוענים המבקשים, כי חרף בקשותיהם המשיבה לא המציאה לעיונם את הבקשות שהיוו בסיס לצווי החיפוש והתפיסה, על אף שמחויבת לעשות כן. לטענתם, בקשות אלה לכשיוצגו יוכיחו את הפגמים הנטענים בצווים.

10. לטענת המבקשים אין בצווים שהוצאו כדי להכשיר תפיסת רכוש בשווי היקף העבירה עפ"י החוק לאיסור הלבנת הון, ואף העובדה שהצווים ורשימת התפוסים הועברו אליהם באיחור רב מהווה פגם יש בה פגיעה בזכויותיהם.

11. המבקשים טוענים, כי הרכוש השייך למבקשת 3 והרכוש שלטענתם שייך למבקשת 6 נתפסו בהעדר סמכות ללא צו מפורש ויש להורות על השבתו להן ללא תנאים.

12. בנוגע לטלפונים חכמים שנתפסו טוענים המבקשים, כי יש להורות על שחרורם לאלתר לנוכח חלוף המועד שנקבע בפסיקה להחזקתם - 30 ימים.

טענות כונס הנכסים בעניין רכב המרצדס:

13. כונס הנכסים טוען, כי רכב המרצדס משועבד לטובת הטוענת לזכות, שעקב פיגור בתשלומי ההלוואה החלה בהליכי הוצאה לפועל נגד המבקשת 3. לטענתו, במסגרת תיק ההוצל"פ שנפתח הורתה רשמת ההוצל"פ על מינוי לצורך מימוש המשכון.

14. לטענת כונס הנכסים, הטוענת לזכות היא בעלת זכות קניינית ברכב ואינה צד להליך הפלילי, ונגרמים לה נזקים כלכליים ניכרים עקב תפיסת הרכב על ידי המשיבה, המונעת ממנה לממש את המשכון בהקדם ולהיפרע ממכירת הרכב, שערכו יורד מדי חודש.

15. לנוכח האמור, מבקש כונס הנכסים להורות למשיבה לשחרר את רכב המרצדס לאלתר לידי לצורך מכירתו, וככל שתישאר יתרה ממכירת הרכב לאחר סילוק החוב, היא תועבר לקופת החילוט של המשיבה, בהתאם להחלטה שיפוטית בעניין.

16. בבקשה נוספת שהגיש טען כונס הנכסים, כי במסגרת דיון בתיק ההוצל"פ, נדחתה בקשת המבקשת 3 לעיכוב הליכים, ומשכך הרי שלא נותרה מניעה ממימוש הרכב ויש להורות על שחרורו לאלתר לצורך מכירתו בהקדם ופירעון החוב.

17. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 6.7.22 טען ב"כ הכונס, כי הוא אינו מתנגד לכך שמכירת הרכב תעשה על ידי המשיבה בכפוף לכך שמכספי המכירה יסולק החוב בתיק ההוצל"פ, ובכפוף לכך שהמכירה תעשה ללא דיחוי.

טענות המשיבה:

18. המשיבה מתנגדת לבקשה להשבת התפוסים וטוענת, כי הרכוש נתפס בשווי הפחות מסכום העבירות המיוחסות בהתאם לצווים שהוצאו לפי סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, לנוכח קיומו של חשד סביר לכך שהמבקשים ביצעו את העבירות המיוחסות להם, וזאת לצורך חילוט עתידי באם יורשעו המבקשים. לטענתה, לאחר שהחקירה הפכה לגלויה, נעשו פעולות חקירה רבות אשר חיזקו את החשדות המיוחסות לחשודים והחקירה טרם הסתיימה.

19. המשיבה טוענת, כי הצווים ניתנו על ידי בית המשפט כדין, ולא הועלו טענות כנגדם בהליך או בערכאה מתאימה.

20. בנוגע לרכבים התפוסים, המשיבה מסכימה לשחרורם בהתאם לתנאים שנקבעו בפסיקה וטוענת, כי קיומו של שעבוד אינו רלוונטי לעניין תנאים אלה.

21. באשר לכסף המזומן שנתפס בביתו של המבקש 4 ונטען כי נתפס בחדרה של המבקשת 6 טענה המשיבה, כי הכסף נתפס בחדרו של המבקש 4, בהמשך לאחר שזימנה את המבקשת 6 לחקירה, הודיעה המשיבה, כי אכן הכסף המזומן נתפס בחדרה של המבקשת 6, אולם היא מתנגדת להשבתו מאחר והמבקשת 6 לא הצליחה להוכיח את בעלותה על הכסף.

22. המשיבה מתנגדת להעביר למבקשים את הבקשות שעל יסודן הוצאו צווי החיפוש והתפיסה בטענה שחשיפתם בשלב זה של ההליך עלולה לשבש את החקירה. עוד טוענת המשיבה, כי העבירה לב"כ המבקשים עותק מצווי החיפוש והתפיסה וכן את רשימת הרכוש שנתפס שידוע לה, למרות שאינה חייבת ואינה נוהגת לעשות כן.

דיון והכרעה

23. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר שהונח לפניי בתיק החקירה והדו"חות הסודיים שבו, נחה דעתי כי דין הבקשה בעיקרה להידחות, מן הטעמים שיפורטו.

24. ס' 34 לפסד"פ קובע, כי לאחר תפיסת חפץ בידי המשטרה, נתונה לבית המשפט הסמכות להורות, לבקשת שוטר או אדם הטוען לזכות בנכס, מה יעשה עם הנכס שנתפס.

25. בקשה להשבת תפוס היא בקשה למתן סעד זמני. בשאלת הבעלות בתפוס נקבע, כי בשלב ביניים זה נתונה לבית המשפט הסמכות להכריע מי יחזיק זמנית בתפוס, ולשם כך די בקיומן של ראיות לכאוריות (בש"פ 2671/01 סיני נ' מילר, פ"ד נה(4) 2001).

26. להוראות הפסד"פ מצטרפות גם הוראות ס' 21 לחוק העוסקות בתפיסת הרכוש וחילוטו, שלפיו במקרה שבו העבירות המיוחסות לחשוד מגבשות, לכאורה, יסודות עבירה על פי החוק, ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון (נבו) 31.10.2007) (להלן - **בש"פ סיטבון**).

27. חוק איסור הלבנת הון, סימן כיעד מרכזי את הפגיעה במקורות המימון של העבריינים. אחד העקרונות שעליהם מבוסס החוק הוא חילוף רווחי הפעילות העבריינית מידיו של העברין באמצעות חילוט רכוש הקשור בצורה זו או אחרת לעבירה (**בש"פ סיטבון**). החוק מבדיל בין חילוט רכוש בהליך האזרחי לבין חילוט רכוש בהליך הפלילי, שהוא הרלוונטי לעניינו.

28. "רכוש", כהגדרתו בס' 1 לחוק הוא "מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור".

29. ס' 21(א) לחוק מסמך את בית המשפט להורות על חילוט רכושו של אדם שהורשע בעבירה לפי ס' 3 או 4 לחוק וזאת בנוסף לכל עונש שיוטל עליו, בשווי הרכוש שנעברה בו העבירה, ששימש לביצועה או אפשר אותה וכן בשווי רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצועה או שיועד לשם כך. לעניין זה, רכושו של נידון הקבוע בס' 21(ב) לחוק הוא כל רכוש הנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

30. הוראות החוק גורפות ורחבות וכוללות סמכויות חילוט נרחבות שלפיהן ניתן לתפוס גם רכוש שאינו קשור בעבירה, במטרה ליטול מן החשוד רכוש שהושג באמצעות ביצוע העבירה, שאינו שייך לו ושמוחזק בידו שלא כדין.

31. סמכויות החיפוש והתפיסה המנויות בחוק, חלות בשינויים המחייבים על רכוש שאותו ניתן לחלט. ס' 32(א) לפסד"פ מפרט 5 חלופות שיכולות לשמש עילות תפיסה לרכוש. לחלופות אלה נוספה בפסיקה חלופה שיטית, אשר זכתה לכינוי "תפיסת רכוש בשווי", המתבססת על סעיף 26(א) לחוק. (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך (נבו) 15.3.2017).

32. ס' 26(א) לחוק קובע, כי סמכויות החיפוש והתפיסה לפי הפסד"פ, יחולו בשינויים המחייבים גם ביחס לרכוש שלגביו ניתן לתת צו חילוט לפי החוק. בפסיקה נקבע, כי את סעיף 32 לפסד"פ יש ליישם על תפיסת רכוש בשווי בשינויים המחייבים כאשר השינוי הוא, כי אין לתפוס רכוש בשווי ללא צו (רע"פ 4526/18 אלוביץ' נ' מדינת ישראל (נבו) 5.8.2018) (להלן - **עניין אלוביץ'**).

33. המבקשים סומכים את בקשתם על הטענה שלפיה על גבי צווי התפיסה לא צוין המשפט 'תפיסת רכוש בשווי' ומשכך אינם תקפים. טענה זו שגויה. עיון בצווי החיפוש והתפיסה, אשר הוצגו לעיון המבקשים ואף צורפו לבקשתם (כנספחי י), מלמד, כי בכל הצווים אשר הוצאו נגד החשודים (המבקשים 1, 2, 4 ו-5) צוין במפורש: "אני מתיר למשטרת ישראל לערוך חיפוש אצל... ולתפוס את החפצים הבאים... **רכוש בשווי היקף העבירה** לצורך חילוט עתידי". נוסף על כך, על גבי שני צווים נוספים, האחד להקפאת נדל"ן שבבעלותו של המבקש 4 והשני לתפיסה והקפאה של חשבונות בנק וחפצים של כל המבקשים, למעט המבקשת 6 - צוין במפורש, כי החיפוש והתפיסה נעשים לפי ס' 32 לפסד"פ וס' 26(א) לחוק. משמעות הדברים היא, כי החיפוש והתפיסה נעשו בהתאם להוראות הדין כאשר הצווים כוללים סמכות מפורשת לתפיסת רכוש בשווי, וזאת לנוכח לשונו הברורה של ס' 26(א) לחוק שלפיה סמכויות החיפוש והתפיסה לפי הפסד"פ יחולו גם לעניין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה, היינו רכוש בשווי העבירה.

34. כאמור, ס' 26(א) לחוק קבע את החלופה השישית לעילת התפיסה - היא חלופת תפיסה בשווי, ומשכך יש לקבוע כי לא נפל פגם בצווים ובחוקיותם.

35. לכך יש להוסיף את העובדה שהמבקשים לא פעלו להגיש השגה על חוקיות הצווים בהליך המתאים לכך, שאינו הליך זה, משברי כי מותב זה אינו יושב כערכאת ערעור על המותב בבית משפט זה שנתן את הצווים. המבקשים הפנו לפסיקה העוסקת במקרים שבהם נפלו פגמים בצווי חיפוש ותפיסה, אולם באף אחד מן המקרים לא מצא בית המשפט להורות על השבת התפוסים רק בשל פגמים בצווים. לפיכך, אף אם היו מתקבלות טענות המבקשים על הפגמים שנפלו בצווים, לא היה בכך להצדיק באופן גורף השבת התפוסים. בענייננו כאמור לעיל, החיפוש והתפיסה נעשו מכוח צווים שלא מצאתי כי נפל בהם פגם או באופן מימושם.

36. נבחן להלן את יתר טענות המבקשים בבקשתם לשחרור הרכוש שנתפס.

37. ההלכה הפסוקה קובעת כי לגורמי אכיפת החוק נתונה הסמכות לפעול לחילוט רכוש של חשוד בפלילים בטרם הכרעה משפטית בעניינו בדבר אחריותו הפלילית, תוך איזון בין הצורך שבהשגת תכליות החילוט למידת הפגיעה בחשוד וזכותו הקניינית ברכושו. יש לבחון קיומה של עילה המצדיקה המשך תפיסת החפץ בידי גורמי אכיפת החוק וכן קיומה של חלופת תפיסה שתגשים מחד את מטרות התפיסה ומאידך תצמצם את הפגיעה בזכות הקניינית של בעל הזכות בחפץ (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו 12.3.2006)) (להלן - **בש"פ לרגו**).

38. בעל הזכות בחפץ יכול שיהיה החשוד בפלילים ויכול שיהיה צד שלישי, בין אם קשור הוא לחשוד ובין אם לאו.

טענת צדדי ג' לזכות ברכוש שנתפס

39. תכלית החילוט היא בעלת אופי קנייני והיא כונתה בפסיקה כ"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7475/95 **מדינת ישראל נ' בן שטרית**, פ"ד נב(2) (1998)). בבסיס החילוט עומד אינטרס ציבורי מובהק, ונדרש איזון בינו לבין הפגיעה בזכות הקניין של החשוד. לעיתים יסוג האינטרס הציבורי שבבסיס החילוט, מפני זכות הקניין של צד שלישי

שהוכיח כי הוא בעל הזכות ברכוש שנתפס ומיועד לחילוט.

40. חלק מטענות המבקשים מתייחסות לרכוש שנטען כי נתפס אצל צדדים שלישיים שאינם חשודים בפרשה. החוק מאפשר חילוט ובתוך כך גם תפיסת רכושו של אחר, מתוך הבנה שהעברין מפזר את רכושו (המשמש לביצוע העבירה או שהושג בביצועה) בין מקורביו השונים שאין להם חלק בביצוע העבירה ועל כן לא יועמדו לדין. לפיכך נקבע בפסיקה, כי עצם הבעלות של אדם ברכוש, כשלעצמה, אינה מגינה מפני חילוט (בש"פ 6665/02 **אופק נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(6) (2002)). ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה וזאת ללא תלות בשאלה אם מלוא שווי הרכוש הגיע לכיסו של נאשם או לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל** (נבו 25.10.2015)).

41. עוד נקבע, כי לא ניתן להורות על חילוט רכוש של מי שאינו חשוד ואין לו זיקה להליך הפלילי, לרבות מי שחולק רכוש משותף עם החשוד, כגון: בן זוג, הורה, ילד, אח, שותף ועוד, אלא במקרים שבהם מתקיים הסייג הקבוע בס' 21(ג) לחוק שלפיו, אם אין די ברכושו של החשוד למימוש צו החילוט במלואו, ניתן להורות על מימוש הצו מתוך רכושו של אדם אחר, אשר החשוד מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה. בסיפא של הסעיף נקבע סייג שלפיו לא ניתן להורות על חילוט מתוך רכושו של אחר אם הרכוש מומן או הועבר לידי האחר בטרם ביצע העבירות שבעטין ניתן צו החילוט.

42. ובס' 23 לחוק נקבע, כי על חילוט רכוש שנעשה על פי החוק, יחולו הוראות סעיפים 36-ג-36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - **הפקודה**). סייג לחילוט הרכוש קבוע בס' 36(א) לפקודה, שלפיו הנטל על צד שלישי הטוען לזכות ברכוש שנתפס להוכיח, כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב מבלי שיכול היה לדעת כי שימש או הושג בעבירה.

43. ומן הכלל אל הפרט - לטענות הצדדים ביחס לרכוש שנתפס.

כסף מזומן בסך 84,000 ₪ ותכשיטים שנטען כי שייכים למבקשת 3

44. כאמור המבקש 2 והמבקשת 3 הינם בני זוג אשר נישאו בשנת 2021 (להלן - **בני הזוג**). המבקשים טוענים, כי בדירת בני הזוג נתפס כסף מזומן בסכום של 84,000 ₪ אשר שייך למבקשת 3 שאינה חשודה בפרשה, ועל כן יש להשיב את הכסף לידיה לאלתר. אין לקבל הטענה. עיון בדו"ח הפעולה המפרט את מהלך החיפוש והתפיסה בדירת בני הזוג מעלה כי בני הזוג מסרו גרסאות סותרות בעניין הכסף שנתפס. בעוד שהמבקש 2 שנכח בחיפוש טען כי הכסף שייך לו, המבקשת 3 טענה בעדותה במשטרה מאוחר יותר, כי הכסף שנתפס שייך לה. משלא פרטה את מקורו, ולא הציגה ראיות התומכות בכך, יש לקבוע כי לא עמדה בנטל להוכיח כי הכסף המזומן שנתפס שייך לה, והיא אינה באה בגדרי הסייגים הקבועים בחוק.

45. לנוכח טענת המבקש 2 כי הכסף שייך לו, והעובדה שנתפס בדירתו, קרי בחזקתו ולמצער בשליטתו, ניתן לקבוע כי הכסף המסומן בסך של 84,000 ₪ שנתפס בדירת בני הזוג הוא רכושו של המבקש 2 החשוד בעבירה ולא

למבקשת 3, ואין מקום משכך להורות על שחרורו.

46. באשר לתכשיטים שנתפסו אף הם בדירת בני הזוג טוענים המבקשים, כי הם שייכים למבקשת 3 שאינה חשודה ויש להורות לפיכך על שחרורם והשבתם לידיה, בהתאם לס' 21(ג) לחוק שלפיו חילוט נועד לתפוס רכוש של אדם ולא של זולתו. אין לקבל הטענה. עיון בצו החיפוש והתפיסה מיום 30.3.22 שצורף לבקשה וסומן נספח י' 4 מעלה, כי קיימת בו התייחסות מפורשת לתכשיטים בסעיף 2(ג) להחלטה שבה נכתב: "תפיסת כל חפץ לרבות כסף מזומן ... **תכשיטים** ... וכל חפץ אחר הנמצא בכל כספת בשימוש ו/או בבעלותו ...". עיון בצו מגלה, כי שמה של המבקשת 3 מופיע ברשימת השמות שלגביהם ניתן הצו.

47. גם ס' 21(ג) לחוק שאליו מפנים המבקשים אין בו כדי לסייע למבקשים ואף עומד בסתירה לטענותיהם, שכן תחולתו היא לעניין חילוט מתוך רכושו של אחר במקרים שבהם שווי הרכוש שנתפס אינו מספיק למימוש צו החילוט במלואו ולא ניתן להתירה רק במקרים שבהם יוכיח האחר כי הרכוש ניתן לו בטרם בוצעה העבירה. בענייננו מדובר בהיקף עבירות בסכום של 55 מיליון ₪, העולה לאין שיעור על שווי הרכוש שנתפס העומד על סך של כ- 2 מיליון ₪ בלבד. בהינתן כי בני הזוג נישאו בשנת 2021, לאחר ביצוע העבירות המיוחסות למבקש 2, המבקשת 3 אינה באה בגדרי הסייג הקבוע בסעיף 21(ג) לחוק גם ביחס לתכשיטים.

48. מסקנה זו עולה גם מהגדרת רכוש הקבועה בס' 21(ב) לחוק - התכשיטים נתפסו בכספת בדירת בני הזוג, לפיכך הכספת ותכולתה הם בחזקת רכושו של המבקש 2 משנמצאו בחזקתו או בשליטתו. בהקשר זה הפנו המבקשים לפס"ד **בעניין אלוביץ'** וכן לפס"ד בש"פ 8151/18 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (נבו 31.1.2019) אולם אלה אין ללמוד מהם לענייננו, שכן באותם מקרים מדובר היה בתכשיטים שנתפסו והוסרו מעל גופם של מושאי צו החיפוש בעוד שבענייננו התכשיטים נמצאו בכספת שבדירת בני הזוג.

49. באשר לטענת המשיבה שלפיה רכושה של המבקשת 3 נתפס גם מכוח היותו רכוש משותף של בני הזוג, בני הזוג נישאו בשנת 2021 וחל עליהם הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, שלפיו נכסי בני הזוג במהלך נישואיהם נחשבים למשותפים אלא אם הוכח אחרת. המבקשת 3 לא עמדה בנטל הוכחה זה, וככלל טענה של מי מבני הזוג לבעלות נפרדת ברכוש המשותף תישמע רק בעת פקיעת הנישואין, ובענייננו בני הזוג נשואים.

50. לנוכח האמור יש לקבוע, כי תפיסת הכסף המזומן בדירת בני הזוג בסך 84,000 ₪ והתכשיטים שנמצאו בכספת דירתם של בני הזוג, נעשתה כדין. הבקשה להורות על שחרורם - נדחית.

כסף מזומן בסך 28,700 ₪ שנטען כי שייך למבקשת 6

51. המבקשים טוענים, כי הכסף המזומן בסכום של 28,700 ₪ שנתפס בביתו של המבקש 4 נמצא בחדרה של המבקשת 6 אשר אינה חשודה בעבירה ומדובר בכספי משכורת מעבודה שחסכה. המשיבה בדיון טענה, כי הכסף נמצא

בחדרו של המבקש 4 ושייך לו. לנוכח אי הבהירות בעניין מקום תפיסת הכסף והבעלות בו, ניתנה בהחלטתי מיום 7.6.22 אפשרות למשיבה להשלים בירור טענותיה של המבקשת 6. ביום 13.7.22 נחקרה המבקשת 6 וניתנה לה הזדמנות להוכיח את בעלותה הנטענת על הכסף. לאחר חקירתה הוגש לעיוני דו"ח סודי וחומר חקירה שממנו עולה כי הכסף אכן נתפס בחדרה של המבקשת 6 ולא בחדרו של המבקש 4, ואולם המשיבה עומדת על התנגדותה לשחרורו, משלא עלה בידי המבקשת 6 להוכיח בעלותה בכסף.

52. כאמור בפסיקה נקבע, כי עצם הבעלות של אדם ברכוש אינה מגינה מפני חילוטו, וניתן לחלט רכוש בשווי הסכום שבו נעברה העבירה וזאת ללא תלות בשאלה אם מלוא שווי הרכוש הגיע לכיסו של נאשם או לכיסו של אחר. לאחר שעיינתי בחקירת המבקשת 6 במשטרה ובמסמכים שהציגה לחוקרים, לא מצאתי כי יש להחיל על המבקשת 6 את הסייג הקבוע בס' 21(ג) לחוק, משלא עלה בידה להוכיח כי הכסף המזומן שנתפס בחדרה לא הגיע אליה באמצעות מי מן החשודים בפרשה ואף לא שניתן לה בטרם ביצוע העבירות שבגינן ניתן צו התפיסה. אף לא מתקיים הסייג הקבוע בס' 22(ד) לחוק, משלא הוכח כי הכסף שנתפס בחדרה של המבקשת 6 לא שימש לעבירות בדיעתה או בהסכמתה ולא הוכח כי רכשה את זכותה בו בתמורה ובתום לב.

53. לנוכח האמור, משנמצא הכסף המזומן בביתו של המבקש 4 החשוד בפרשה, ולנוכח העובדה שהמבקשת 6 לא עמדה בנטל להוכיח בעלותה עליו, יש לקבוע כי תפיסת הכסף המזומן בסך ₪ 28,700 נעשתה כדין. הבקשה להורות על השבתו - נדחית.

שחרור חשבונות הבנק ולחילופין שחרור יתרות העו"ש לצורכי מחייה

54. המבקשים תוקפים את חוקיות צווי התפיסה גם ביחס לחשבונות הבנק והיתרות הקיימות בהם, בטענה שלא צוינה לגביהם עילת תפיסה מפורשת ולכן דורשים את שחרורם. כטענה חלופית עותרים המבקשים לשחרור חשבונות הבנק ויתרות הכספים שבהם לצרכי מחיה וניהול עסקם. המשיבה דוחה את הטענה בדבר אי חוקיות הצווים ביחס לחשבונות הבנק, ובאשר לטענת צרכי המחיה טוענת, כי על המבקשים למצות את יכולתם לכלכל את עצמם ועליהם הנטל להוכיח שעשו כן בטרם יוחלט לשחרר חלק מהכספים התפוסים לצרכי מחיה.

55. כאמור, החשודים נטלו לכיסם, כך על פי החשד, עשרות מיליוני שקלים שאותם קיבלו אגב ביצוע עבירות כלכליות חמורות. המבקשים לא הוכיחו כי עשו כל שביכולתם כדי לכלכל את משפחתם, ולא הוכיחו קיומו של קושי כלכלי או מצוקה בתנאי מחיתם, מלבד אמירה כללית שנטענה לחלופין, שלפיה יש לשחרר את חשבונות הבנק והיתרות שבהם לצרכי מחיה. גם הפסיקה שאליה הפנו בעניין זה אינה תומכת בטענתם, שעה שלא הוכח על ידם, בשונה מן המבקשים בפסקי הדין אליהם הפנו, כי קיימת הצדקה לשחרור בכספים התפוסים לצרכי מחיה.

56. בהקשר זה, ובבחינת למעלה מן הצורך יצוין, כי בבקשה נכתב כי המבקשים 3-6 אינם קשורים לעסק הנש"פ. נטען כי המבקשת 3 היא רופאת שיניים במקצועה, המבקש 4 עובד כשכיר בענף הפרסום, המבקש 5 עובד כשכיר במכון הגבוה דיאנה והמבקשת 6 עובדת כשכירה בעיריית נצרת. טענות אלה ביחס לעיסוקם של המבקשים, עומדות

בסתירה לטענתם בדבר הצורך בשחרור הכספים לצרכי מחייה וניהול העסק. בדיון שהתקיים ביום 7.6.22 טען ב"כ המבקשים ביחס למבקשים 1 ו-2 כי שבו לעבוד בעסק הנש"פ (עמ' 10 לפרוטוקול שו' 8 - 10, 20 - 21). משעולה כי כל המבקשים עובדים למחייתם, גם מטעם זה אין מקום להורות על שחרור חשבונות הבנק או הכספים התפוסים לצרכי מחייה.

57. יש לקבוע אפוא, כי חשבונות הבנק ויתרות הכספים הקיימות בהם נתפסו כדין ואין מקום להורות על שחרורם, אף לא לצרכי מחייתם של המבקשים. באשר לטענה לשחרור נכס הנדל"ן שהוזכרה בבקשה בלקוניות וללא כל הנמקה, ואשר המבקשים לא התייחסו אליה בסיכומיהם, יש לקבוע כי נזנחה ומשכך אין מקום להידרש לה.

הטלפונים הסלולאריים

58. המבקשים טוענים, כי מכשירי הטלפון הסלולאריים שנתפסו מוחזקים על ידי המשיבה ללא הרשאה חוקית, מעבר לזמן הקבוע בחוק, ויש להורות על שחרורם לאלתר. המשיבה מצדה טוענת, כי מכשירי הטלפון הסלולאריים שנתפסו נמצאים בשלבי מיצוי והעתקה.

59. הצדדים אינם חלוקים באשר לחוקיות תפיסת הטלפונים הסלולאריים. המבקשים תוקפים את משך התפיסה וטוענים, כי בהתאם לסעיף 32(ב1) לפסד"פ היה על המשיבה להחזיר למבקשים את המכשירים הסלולאריים בתוך 30 ימים מיום התפיסה. המשיבה אינה טוענת לתפיסת המכשירים הסלולאריים לצורך חילוט או הגשתם כראייה והיא אף לא פעלה להגשת בקשה להמשך תפיסתם.

60. בפסיקה נקבע, כי המשך תפיסת חפץ בידי המשטרה פוגע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שהתפיסה נעשתה כדין, אלא שיש לבחון אם הפגיעה הכרוכה בעצם המשך החזקת התפוס אינו פוגע בבעל הזכות בחפץ במידה העולה על הנדרש (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) (2000)).

61. לנוכח טענת המשיבה שלפיה היא מחזיקה במכשירים הסלולאריים לצורך מיצוי והעתקה ולא לצורך חילוט עתידי או לצורך הגשתם כראייה לבית המשפט, תפיסתם לפרק זמן של 5 חודשים, חורגת מן הזמן שנקבע לכך בדיון, ולפיכך על המשיבה להשיב למבקשים את הטלפונים הסלולאריים שנתפסו בתוך 7 ימים מיום קבלת החלטה זו.

שחרור כלי הרכב

62. כאמור, הפגיעה ברכושו של אדם על ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד, היא פגיעה בזכות הקניין שלו ויש לנקוט בה כאמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית (בש"פ 6159/01 **אבו עמר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) (2001)).

63. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, שכאשר תפוסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, ניתן להורות על שחרור הנכס בכפוף לקביעת תנאי כספי ההולם את ערכו הכלכלי של הנכס (בש"פ 6529/10 **מגיד** **נ' מדינת ישראל** (נבו 21.9.2010)). התכלית העומדת בבסיס הטלת הערבות כתנאי לשחרור רכב תפוס היא הבטחת האפשרות לחילוט (בש"פ **לרגו**). שיעור ההפקדה הנהוג בפסיקה נקבע זה מכבר ועומד על 30% מערכו של הרכב (בש"פ 3616/11 **זגורי נ' מדינת ישראל** (נבו 24.5.2011)), כאשר עוצמת הראיות אינה משפיעה על שיעור זה (בש"פ 2224/15 **מידברג נ' מדינת ישראל** (נבו 2.4.2015)). עוד קבע בית המשפט העליון, כי "את גובה ההפקדה הדרושה לצורך שחרור רכב תפוס יש לגזור משווי המלא של הרכב, ואין הבדל לעניין זה בין רכב שתמורתו המלאה כבר שולמה ובין רכב המשמש כבטוחה כנגד הלוואה ששימשה לרכישתו" (בש"פ 2346/21 **עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ** (נבו 14.7.2021)) (להלן - **עניין עמר**).

64. המבקשים טוענים, כי לנוכח הפגמים שנפלו בצווי החיפוש והתפיסה וקיומם של שעבודים על כלי הרכב, יש לקבוע בתנאי הערובה לשחרור כלי הרכב הפקדה בסך שלא יעלה על 15% - 20% לכל היותר משווי זכויותיהם היחסיות ברכב, בהתאם להחלטת בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 6959/21 **עומר נ' מדינת ישראל** (נבו 25.10.2021)) (להלן - **בש"פ עומר**) שאליה הפנו. דין הטענה להידחות. רק במקרים בודדים, בנסיבות שונות משלנו, ראו בתי המשפט להתחשב בקיומו של שעבוד על כלי רכב בעת קביעת גובה ההפקדה. בהחלטה **בעניין עמר** שאליו הפנו קבע בית המשפט: "...לא שוכנעתי, כי כאשר מדובר ברכב משועבד יש לגזור את סכום ההפקדה מתוך הסכום ששולם עד כה למלווה ולא מתוך שווי הכולל של הרכב" (שם, פסקה 11).

65. **בש"פ עומר** הודתה המשיבה, כי נפלו פגמים בהליכי התפיסה של כלי הרכב ולכן הסכימה לשיעור הפקדה נמוך מזה הנהוג על פי הפסיקה, שהועמדה על 15% או 20% ביחס לשתי קבוצות שונות של כלי רכב, בהתאמה לפגמים שנפלו ביחס לכל קבוצה. גם מהחלטת בית המשפט המחוזי בע"פ 69983-07-20 **אברהם נ' מדינת ישראל** (נבו 2.8.2020) שאליה הפנו המבקשים אין להסיק לעניינו. באותו במקרה מצבת נכסי העורר אשר שימורה התבקש לצורך חילוט עתידי הייתה נמוכה משווי הרכב, היינו, שווי הרכב היה גבוה מסכום החילוט המבוקש, בשונה מנסיבות מקרה זה.

66. מאחר שרכב במהותו הוא רכוש שערכו הולך ונשחק בין אם נעשה בו שימוש ובין אם לאו, אין נפקות להימצאות הרכב בידי המשיבה או בידי החשוד/צדדי ג'. ברם, החילוט אינו מהווה עונש אך נושא גם תכלית הרתעתית, ובאיזון בינו לבין זכות הקניין יש להורות על שחרור כלי הרכב בחלופת תפיסה הולמת אשר תאפשר את חילוט הרכבים בעתיד.

67. משלא מצאתי כאמור פגם בצווים שניתנו, ולנוכח פסיקת בית המשפט העליון שלפיה גובה סכום ההפקדה יעמוד ככלל על 30% משווי הרכב, בהתאם לערכו המלא מבלי להתחשב בסכום ההלוואה שנותרה, לא מצאתי כי מתקיימת במקרה זה הצדקה לסטות משיעור סכום ההפקדה כפי הנהוג בפסיקה.

68. לנוכח הצהרת ב"כ המבקשים בדיון שהתקיים ביום 6.7.22 שלפיה כל כלי הרכב שנתפסו משועבדים, אני מורה, כי בכפוף לכך שב"כ המבקשים יעביר למשיבה את מסמכי השעבוד ניתן יהיה לשחרר את הרכבים התפוסים לידם,

למעט רכב המרצדס, וזאת לאחר שהמבקשים ימלאו אחר תנאי השחרור שיקבעו ביחס לכל אחד מכלי הרכב.

שחרור רכב המרצדס

69. כאמור סעיף 34 לפסד"פ מסמך את בית המשפט לתת צו הקובע מי יחזיק בחפץ שנתפס על ידי המשטרה, האם יימסר לתובע הזכות בו או לאדם אחר ובאילו תנאים. הצו הניתן מכוח סעיף זה הוא בעל אופי זמני וכנגזרת מכך אין הוא בא לקבוע זכויות, הוא אינו מהווה מעשה בי- דין והצדדים רשאים לפנות להליך אזרחי מתאים להכרעה בטענותיהם בדבר זכויותיהם בחפץ (בש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' גולן** (נבו 3.6.2013)).

70. ס' 38 לפסד"פ קובע את החובה המוטלת על המשטרה לדאוג לשמר את ערכו של נכס תפוס המוחזק על ידה ולמנוע פגיעה בו, בעיקר כאשר מדובר בנכס הכלה מטבעו (רע"פ 7600/08 **אברם נ' מדינת ישראל** (נבו 7.4.2009)). על המדינה, באמצעות המשטרה, מוטלת החובה לשמור על ערכו של הנכס, ובית המשפט מופקד מכוח הסמכות הנתונה לו, לתת הוראות שיאפשרו מימוש חובה זו.

71. סעיפים 39 ו-40 לפסד"פ קובעים, כי על בית המשפט לכבד את זכות הקניין של צד שלישי בחפץ שהוחלט לגביו כי הוא מיועד לחילוט. עוד נקבע, כי משהוכחה זכותו של צד שלישי ביחס לחפץ, זכות זו גוברת על צו החילוט ובכוחה להביא לביטול הצו או לצמצמו. מטרתו של צו החילוט היא ענישה של מי שהיו מעורבים בפלילים, ברם חילוט חפץ עלול לפגוע בזכותו של צד שלישי שאינו קשור למעשים הפליליים בגינם הוחלט לחלט את החפץ. בבואו לבחון בקשה של צד שלישי הטוען לזכות על החפץ שנתפס, על בית המשפט להכריע אם הוא אכן צד תמים שאינו מעורב במעשים הפליליים. ככל שהתשובה לשאלה זו חיובית, יידרש בית המשפט להכריע אם הצליח הטוען לזכות להוכיח את טענתו. ככלל, משהוכחה זכות הבעלים, על בית המשפט להורות שהחפץ יימסר לו לשם מימוש זכותו בלבד (ע"פ 1982/93 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל**, פ"ד מח(3) (1994)).

72. ביחס לרכב המרצדס נפתחו כאמור הליכי הוצאה לפועל שבמסגרתם מונה כונס נכסים, אשר הגיש בקשה נפרדת מטעם הטוענת לזכות, להורות על שחרור הרכב לצורך מימושו, תוך הצהרה כי סכום הכסף שיוותר לאחר מכירת הרכב וכיסויי החוב בתיק ההוצל"פ, יועבר לידי המשיבה. בדיון שהתקיים ביום 6.7.22 טען ב"כ הכונס, כי אינו מתנגד לכך שהמשיבה תחלט את רכב המרצדס ותמכור אותו ובלבד שיועבר לרשותו הסכום הדרוש לסילוק החוב בתיק ההוצל"פ, ובכפוף לכך שהרכב לא יימכר בסכום הנמוך מגובה החוב העומד על 157,000 ₪ (נכון למועד הדיון). ולחלופין, אם אין בכוונת המשיבה לחלט את הרכב באופן מיידי, ביקש להורות על העברתו לידי בהקדם לצורך מימושו בשים לב לערכו היורד עם הזמן.

73. המשיבה מצדה טענה בדיון, שככל שיוצג הסכם בין הטוענת לזכות לבין המבקשת 3 שלפיו אי עמידה בתשלום משמעה הפרת ההסכם המביאה לביטולו, אזי ניתן יהיה להעביר את סכום החוב לידי הכונס אם יוחלט על מימוש הרכב.

74. שעבוד מקנה לחברת המימון זכות קניינית הגוברת על זכויות המדינה בהליך הפלילי, מקום שבו מוכיח בעל

הזכות כי רכש את הזכויות בתום לב וכי הוא נעדר מעורבות במעשים הפליליים המיוחסים לנאשם (ע"א 7025/12 קמור רכב (1990) בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו 25.5.2014)). ברי, כי המדינה אינה יכולה להמשיך ולתפוס, כל שכן לחלט רכוש שאינו בבעלות מי מן הצדדים הנוגעים להליך הפלילי המתנהל. כנגד הטוענת לזכות לא נטען כי לא רכשה את זכויותיה ברכב בתום לב או שיש לה מעורבות במעשים הפליליים. בדיון ביום 6.7.22 הסכים ב"כ המשיבה, שככל שיוכח שהסכם המשכון שבין הטוענת לזכות ובין המבקשת 3 הופר הרי שמעמדה של הטוענת לזכות גובר על מעמד המשיבה.

75. המבקשים טוענים כי יש להורות על שחרור רכב המרצדס ללא תנאים בטענה שהוא רכוש השייך למבקשת 3. טענה זו לא הוכחה, ובמישור היחסים בין הטוענת לזכות ברכב ביחס לחלקה היחסי בו בהתאם לחוב ההלוואה מקומן של טענות המבקשת 3 בעניין בעלותה בנכס אינו בהליך זה. כאמור, הטוענת לזכות פתחה בהליך אזרחי בהוצל"פ נגד המבקשת 3 בבקשה להכריז על בעלותה ברכב המרצדס, ובהחלטת הרשמת בתיק ההוצל"פ מיום 7.7.22 נקבע, כי הסכמות הצדדים המעוגנות בהסכם המשכון וההלוואה הופרו ולכן יש לפעול למימוש הנכס.

76. לנוכח כל האמור, אני מורה על שחרור רכב המרצדס התפוס בידי המשיבה לידי כונס הנכסים, עו"ד יהלומי, אשר יפעל למימושו בהתאם לצו המינוי שניתן לו במסגרת תיק ההוצל"פ, והוראות שיקבל בעניין זה. לאחר מימוש הרכב וסילוק החוב בתיק ההוצל"פ, יפעל על פי הצהרתו להעברת יתרת הסכום לידי המשיבה עד למתן צו חילוט בעניינו או עד למתן החלטה אחרת.

סוף דבר;

77. לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לחשודים והיקפן הכספי, קיימת תשתית ראייתית לדחיית הבקשה לשחרור התפוסים כמפורט לעיל.

78. באיזון שבין תכלית התפיסה והחילוט לבין זכות הקניין של המבקשים וצדדים שלישיים, אני קובעת כדלקמן:

א. המשיבה תשיב לידי המבקשים, אפשר באמצעות ב"כ, את הטלפונים הסלולאריים שנתפסו, בתוך 7 ימים מיום קבלת החלטה זו.

ב. רכב המרצדס ישוחרר לאלתר ויימסר לכונס הנכסים שמונה לצורך מימושו בהתאם לצו המינוי והוראות שיקבל בתיק המשכון. יתרת הסכום שתיוותר לאחר מימוש הרכב וכיסוי החוב בהוצל"פ יועבר לידי המשיבה.

ג. יתר כלי הרכב ישוחררו בכפוף לתנאים הבאים:

1. רישום בדבר איסור דיספוזיציה במשרד הרישוי.

עמוד 13

2. הפקדה בגובה 30% ממחיר מעודכן במחירון אחרון של לוי יצחק, לזכות משטרת ישראל בחשבון מספר 247092 בבנק הדואר.

3. הקמת פוליסת ביטוח מקיף בכוללת שעבוד לטובת משטרת ישראל, אכ"ל צפון להב 433 והתחייבות לחידוש הפוליסה מדי שנה עד להכרעה בעניין הרכב.

4. הצהרה חתומה של ב"כ המבקשים שבה יתחייב לדאוג להבאת כלי הרכב למשטרת ישראל בתוך 48 שעות מקבלת הודעה על צו חילוט הרכב.

ד. באשר ליתר התפוסים - כסף מזומן במטבעות שונים, לרבות כסף מזומן בסך של 84,000 ₪ וכן כסף מזומן בסך 28,700 ₪; שחרור חשבוניות בנק; שחרור כספים התפוסים בחשבוניות הבנק; שיקים; תכשיטים; ביטול הקפאת נכסי נדל"ן - הבקשה נדחית.

ה. באשר לבקשת המבקשים לקבל לידם עותק של הבקשות שעמדו בבסיס צווי החיפוש והתפיסה, לנוכח האמור לעיל, ומשלא מצאתי פגם בצווים, שנוסחם תואם את נוסח הבקשות, ועל אף עמדת המדינה בעניין זה בבש"פ עומר, לא מצאתי כי להיעתר לבקשת המבקשים להמציא להם העתק מן הבקשות למתן צווים, שנעדרת כל תכלית מעשית בשלב זה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות, שתאסוף אותו מלשכתי.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.